

Családi istentisztelet – 2026. június 28. 10.30

Köszöntés: „Áldom az Urat mindenkor, állandóan őt dicséri szám. Az Úrral dicsekszik lelkem. Hallják ezt az alázatosak, és örülnek. Hirdessétek velem az Úr nagyságát, magasztaljuk együtt az ő nevét! Az Úrhoz folyamodtam, és ő meghallgatott, megmentett mindattól, amitől rettegtem. Örömmre derülnek, kik rátekintenek, nem pirul az arcuk (Zsolt 34, 2-6).” Ámen.

Gyülekező ének: 23. zsoltár: „Az Úr énnékem őriző pásztorom...”

Fennálló ének: GALILEA SZOLGÁLATA...

Fő ének: 396. dicséret: „Ébredj, bizonyágtévő lélek,...”

Előfohász: „Tudtotokra adom, testvéreim, hogy az evangélium, amelyet én hirdettem, nem embertől való, mert én nem embertől vettem, nem is tanítottak rá, hanem Jézus Krisztus kinyilatkoztatásából kaptam (Gal 1,11-12).” (Poláček Hiczér Ágnes)

Lekció: Pál apostolnak a Timotóteushoz írott I. levele 1. rész 1-11. versei: „Pál, a mi üdvözítő Istenünknek és Krisztus Jézusnak, a mi reménységünknek rendeléséből Krisztus Jézus apostola, Timóteusnak, igaz fiannak a hitben: Kegyelem, irgalom, békesség Istentől, a mi Atyánktól és Krisztus Jézustól, a mi Urunktól. Amikor Makedóniába mentem, kértelek, hogy maradj Efezusban, és parancsold meg némelyeknek, hogy ne hirdessenek tévtanokat, ne is foglalkozzanak mondákkal és vég nélküli nemzetségtáblázatokkal, amelyek inkább vitákra vezetnek, mint Isten üdvözítő tervének hitben való elfogadására. A parancs célja pedig a tiszta szívből, jó lelkiismeretből és képmutatás nélküli hitből fakadó szeretet. Némelyek elfordultak ezektől, és üres fecsegésre adták magukat, törvénytánítók akarnak lenni, de nem értik sem azt, amit mondanak, sem azt, amit bizonygatnak. Mi azonban tudjuk, hogy a törvény jó, ha valaki a törvénynek megfelelően él azzal. És tudjuk azt is, hogy a törvény nem az igaz ellen van, hanem a törvénytörők és az engedetlenek, a hitetlenek és a bűnösök, a szentségtelenek és a szentségtörők, az apa- és anyagyilkosok, az embergyilkosok, a paráznák, a fajtalanok, az emberrablók, a hazugok, a hamisan esküvők ellen, és mindaz ellen, ami ellenkezik az egészséges tanítással. Ez pedig a boldog Isten dicsőségéről szóló evangélium, amely énám bízott.” (Mező Abigél)

Előima: Mennyei Atyánk! Köszönjük Neked ezt a mai napot, és azt, hogy együtt lehetünk a Te házában. Hálát adunk az elmúlt tanévért. Köszönjük, hogy vigyáztál gyermekeinkre, vezetted a családjainkat, és erőt adtál a

mindennapokhoz. Köszönjük a tanítókat, nevelőket, a szülők és nagyszülők szeretetét és gondoskodását. Köszönjük az örömeket, a sikereket, de azt is, hogy a nehezebb napokon sem hagytál magunkra. Kérünk, áldd meg gyermekeinket a nyári szünet idején. Őrizd meg őket utazásban, játéokban és pihenésben. Áldd meg családjainkat is, hogy szeretetben, békeességben és egymásra figyelve élhessünk. Kérünk, légy velünk ezen az istentiszteleten. Nyisd meg szívünket Igéd előtt, hogy meghalljuk és megértsük üzenetedet. Köszönjük, hogy mindig számíthatunk Rád, mert segítségünk Tőled jön. Jézus Krisztus nevében kérünk, hallgass meg minket. Ámen. (Mező család)

Igehirdetés előtti ének: A Galilea csoport szolgálata...

Textus: Zsoltárok könyve 121. része: **Zarándokének.** Tekintetem a hegyekre emelem: Honnan jön segítségem? Segítségem az Úrtól jön, aki az eget és a földet alkotta. Nem engedi, hogy lábad megtántorodjék, nem szunnyad az, aki védelmez téged. Bizony nem szunnyad, nem alszik az, aki védelmezi Izráelt! Az Úr védelmez téged, az Úr a te oltalmad jobb kezéd felől. Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold. Az Úr megőrizz téged minden bajtól, megőrzi életedet. Megőrizz az Úr jártodban-keltesben, most és mindenkor.” (Dr. Bögi Gergely)

Szeretett Gyülekezet! Kedves Gyermekek, Szülők, Nagyszülők, Pedagógusok!

A mai istentiszteleten egy tanév végén állunk meg Isten előtt. Sok minden van mögöttünk. Sok öröm, sok fáradtság, sok siker és talán néhány csalódás is. Most azonban nem csupán egy iskolai év végét ünnepeljük, hanem mindenekelőtt hálát adunk azért, hogy Isten végig velünk volt az úton. Mert a Szentírás szerint az élet út. Nem állóvíz. Nem egyetlen pillanat. Hanem zarándoklat. A 121. zsoltár az úgynevezett zarándokénekek közé tartozik. Ezeket Izráel népe akkor énekelte, amikor ünnepekre Jeruzsálem felé indult. Családok keltek útra. Gyermekek, idősek, fiatalok. Hosszú utakat tettek meg, felfelé kapaszkodtak a hegyek közé, mert tudták, hogy ott várja őket az Úr háza. Nem kirándulók voltak. Hanem zarándokok. A kettő között nagy a különbség. A kiránduló élményeket keres. A zarándok Istent keresi. A kiránduló akkor indul el, amikor kedve tartja. A zarándok azért indul el, mert tudja, hogy hová tart. A zsoltár első kérdése ezért

ma nekünk is szól: **Merre tartunk?** Mi is zarándokok vagyunk. Talán ezt mi, Pozsony környékén élők különösen is átérezzük. Sokan közülünk naponta hosszú utakat tesznek meg. Reggel korán indulunk. Gyermekeinket visszük iskolába. Munkahelyre sietünk. Délután kezdődik a második műszak: zeneiskola, edzés, úszás, néptánc, szakkör, különóra. Estére újra otthon vagyunk, és másnap minden kezdődik előlről. Sokszor úgy érezzük, mintha egész életünk autóban, buszon vagy vonaton telne. Állandó mozgás. Állandó sietség. Állandó indulás. De a zsoltár arra figyelmeztet bennünket, hogy nem az a legfontosabb kérdés, hány kilométert tettünk meg. Hanem az, hogy merre tartunk. A jeruzsálemi zarándok tudta, hogy a templom felé megy. Mi pedig feltehetjük magunknak a kérdést: Vajon mi merre tartunk? Csak az iskola felé? Csak a munkahely felé? Csak a következő feladat felé? Vagy Isten felé is? Milyen szépen kapcsolódik össze a mai napon az iskola és a templom! A tanévzáróban mindkettő jelen van. Templom és iskola. Iskola és templom. Az iskola megtanít olvasni. A templom megtanít olvasni Isten Igéjét. Az iskola megtanít számolni. A templom megtanít számolni Isten kegyelmével. Az iskola felkészít a hivatásunkra. A templom felkészít az életre és az örökkévalóságra. Ezért nem választhatjuk el egymástól a kettőt. Mert hiába lesz valaki kiváló matematikus, orvos, mérnök vagy tanár, ha közben elveszíti az irányt. Pál apostol ezért ír Timóteusnak. Azt kéri tőle, hogy maradjon hűséges ahhoz az evangéliumhoz, amelyet rábíztak. Sokféle tanítás veszi körül az embert. Sokféle hang akarja irányítani. De csak egyetlen iránytű van, amely biztosan célba vezet. Isten Igéje. Milyen sok mindent tanultunk ebben a tanévben! Új szavakat. Új képleteket. Új évszámokat. Új szabályokat. Szükségünk is van minderre. De a legfontosabb tudás mégis az, hogy megismerjük Krisztust. Mert ez az ismeret nemcsak egy vizsgára készít fel. Hanem az életre. A zsoltáros azonban nemcsak az irányról beszél. Beszél a tekintetről is. „Szemeimet a hegyekre emelem.” Egész tanévben mennyi tekintet vett körül bennünket! A gyermekek várakozó szeme. A szülők aggódó tekintete.

A pedagógusok fáradt, mégis reménykedő arca. Mennyi szem nézett ránk! De a legfontosabb kérdés mégis ez: Hová nézünk mi? A zarándok a hegyekre emelte a tekintetét. Nem azért, mert a hegy segített rajta. A hegy önmagában csak kő. Csak föld. Csak emelkedő. A segítség nem a hegyből jön. Hanem attól, aki a hegyeket alkotta. Ezért válaszolja meg saját kérdését: „Segítségem az Úrtól van, aki az eget és a földet alkotta.” Ez hitvallás. Nem bizonytalanság. Nem reménykedés. Bizonyosság. És milyen jó lenne most, a tanév végén őszintén végig gondolni: Honnan jött a segítségünk? Csak akkor kerestük Istent, amikor nehéz volt a kémiadolgozat? Csak akkor imádkoztunk, amikor gyermekünkön láttuk a fáradtságot? Csak akkor fordultunk hozzá, amikor esténként a pedagógus házastársunk elfáradva mesélte a napi küzdelmeket? Vagy a hétköznapi csendjében is vele jártunk? Sokszor úgy kezeljük Istent, mint egy segélyhívó számot. Ha baj van, hívjuk. Ha minden rendben van, megfeledkezünk róla. Pedig Ő nem alkalmi segítség. Ő szövetséges. Atya. Útitárs. Mentor. Az Ő közelsége nemcsak a bajban fontos. Hanem az örömben is. Mert az Istennel való közösség nem csupán megoldásokat ad. Hanem életet. Örömet. Békességet. A zsoltáros ezért vallja meg, hogy az Úr az ég és a föld Teremtője. Micsoda hitvallás ez! Az a hatalmas Isten, aki világokat hívott elő a semmiből, lehajol egy elfáradt gyermekhez. Meghallgat egy aggódó édesanyát. Erőt ad egy kimerült édesapának. Bátorít egy pedagógust. Vigasztal egy csalódott diákot. Ő valóban a gyenge ember támasza. Nem kell előtte bizonyítanunk. Nem kell tökéletesnek mutatnunk magunkat. Ő úgy szeret bennünket, ahogy vagyunk. Ezután a zsoltár újabb csodálatos vigasztalást mond: „Nem szunnyad, nem alszik Izráel őrizője.” Mi elfáradunk. A tanév végére ezt mindenki érzi. Hányszor aludtunk el reggel az ébresztő után? Hányszor bóbiskoltunk el a tankönyvek fölött? Hányszor mondtuk: nem bírom tovább? Isten azonban nem fárad el. Nem alszik el. Nem feledkezik meg rólunk. Amikor mi már nem tudunk továbbmenni, Ő még mindig őröködik. Ezért mondhatjuk nyugodt szívvel: nem nekünk kell a világot a

vállunkon hordozunk. Mert van Valaki, aki hordoz bennünket. A zsoltár azt is mondja: „Nem árt neked nappal a nap, sem éjjel a hold.” Az ókori ember sokszor félt a természet erőitől. A zsoltáros azonban azt vallja meg, hogy a Nap és a Hold is Isten teremtménye. Nem uralkodnak fölöttünk. Hanem Isten uralma alatt állnak. A nyári napsütés. A csillagos ég. A holdfényes beszélgetések. A családi nyaralás. A baráti találkozások. Mind Isten ajándékai lehetnek. Persze voltak olyan dolgok is ebben a tanévben, amelyek fájtak. Volt könny. Volt kudarc. Volt betegség. Volt feszültség. Volt olyan szó, amely megsebzett. Volt olyan esemény, amelyet ma sem értünk. De visszanézve azt is láthatjuk, hogy Isten sok mindent elrendezett. Sok terhet elhordozott. Sok sebet gyógyítani kezdett. És amit még nem gyógyított meg, azt sem engedte kicsúszni a kezéből. Mert a mi reménységünk végső soron nem egy jól sikerült tanév. Nem a jó bizonyítvány. Nem a sikeres felvételi. Hanem Jézus Krisztus. Ő a fájdalmas férfi. Ő az, akinek valóban ártott a bűn. Ő hordozta azt, amit nekünk kellett volna. Ő érte van bocsánat. Ő általa van élet. Ő benne van reménység. Ezért lehetünk biztosak abban, hogy Isten őrizete nemcsak erre a tanévre szól. Hanem egész életünkre. Ezért zárul a zsoltár ilyen csodálatos ígérettel: „Megőrzi az Úr járásodat és kelésedet most és mindörökké.” Micsoda gyönyörű tanévzáró ige! Járásodat és kelésedet. Kimeneteledet és bemeneteledet. Reggeli indulásodat. Esti hazaérkezésedet. Az iskolába vezető utadat. A nyári kirándulásodat. Az új tanév első napját. És életed utolsó földi lépését is. Mindent őriz az Úr. Ezért amikor most elköszönünk ettől a tanévtől, nem csupán a vakáció örömeivel indulunk haza. Hanem ezzel a bizonyossággal: Mi zarándokok vagyunk. Nem céltalan vándorok. Nem sodródó emberek. Hanem Krisztus követői. Ő jár előttünk. Ő kíséri bennünket. Ő hordoz bennünket. És Ő vár bennünket célba érkezésünkkor. Ezért emeljük fel a szemünket. Nem a félelmeinkre. Nem a feladatainkra. Nem önmagunkra. Hanem Krisztusra. Mert segítségünk az Úrtól van, aki az eget és a földet alkotta. Ámen.

Utóíma: Drága Úr Jézus! Hálásak vagyunk a mai napon kapott üzenetedért, és azért is, hogy a Galilea tagjai ilyen csodálatos zenével gazdagították ezt az istentiszteletet. A tanév lezárultával mindannyiunk életében véget ért egy korszak. Köszönjük, hogy minden nehéz pillanatban mellettünk álltál, és hogy bármikor hozzád fordulhatunk, legyen szó egy rossz jegyről, egy tanárral való konfliktusról vagy egy nehezebb dolgozatról. Most azonban egy új időszak áll előttünk: a nyári szünet. Ennek kezdete és a tanév lezárása mindenkinek mást jelent. A felnőttek számára talán kevésbé a vakációt, sokkal inkább lehetőséget arra, hogy több időt töltsenek a családjukkal, kiránduljanak, együtt pihenjenek, és testi-lelki értelemben is megújuljanak, hogy új erővel térhessenek vissza mindennapi feladataikhoz. A gyerekek számára a nyár a szabadság ideje, amikor kiszakadhatunk a hétköznapi megszokott ritmusából, és önfeledten élvezhetjük a gyermekkor örömeit. És hol is lehetne ezt jobban megélni, mint egy táborban, ahol életre szóló élményeket gyűjthetünk, új barátságokat köthetünk, és együtt tapasztalhatjuk meg a Te szeretetedet. Kérünk, áldd meg a táborral kapcsolatos terveinket! Add, hogy összegyűljön a szükséges támogatás, és minél több gyermek részt vehessen rajta, hogy együtt lehessenek a Te jelenlétedben, és megismerhessenek Téged. Köszönjük, hogy lezárhattuk ezt a tanévet, és kérünk, őrizd meg bennünket a nyári szünet minden napján. Vigyázz az utazókra, a családokra és mindazokra, akik dolgoznak vagy pihennek. Add, hogy mindenben a Te akaratod valósuljon meg, és ősszel hálás szívvel térhessünk vissza. Köszönjük, hogy meghallgatsz minket. Ámen. **(Écsy Eszter)**

Ti azért így imádkoztatok: Mi Atyánk... (együtt)

Adakozás: „Istennek pedig van hatalma arra, hogy minden kegyelmét kiáraszsa rátok, hogy mindenütt mindenkor minden szükségessel rendelkezetek, és bőségekből jusson minden jó cselekedetre. Amint meg van írva: „Bőkezűen osztott a szegényeknek, igazsága megmarad örökké (IIKor 9,8-9).” (Veres Vince)

Áldás: „Mert minden, ami nyilvánvalóvá lett, az világosság. Ezért mondja: „Ébredj fel, aki alszol, támadj fel a halálból, és felragyog neked a Krisztus. (Ef 5,14).” Ámen.

HIRDETÉSEK

JUBILÁNSOK KÖSZÖNTÉSE

A GALILEA SZOLGÁLATA

Záró ének: 466. dicséret: „Rád tekint már hitem...,”